

TATIANA LYGARH

Αργά αργά για την Άννα Καρένινα

ήθελε να είμαι η Ελληνίδα ηθοποιός που όμως θα προσέγγιζε τη Ρωσίδα Άννα Καρένινα». Την «παρέσυνο» λοιπόν σε ένα μικρό χωριό... «Ήθελε να νιώσω τι σημαίνει ρωσική στελα, ρωσικός χειμώνας για να μπορέσω να καταλάβω τη χώρα, να μπει στους ρυθμούς της. Συνεχώς μου έλεγε: *αργά αργά*». Η τακτική της δεν ήταν καθόλου τυχαία. Έζησε μέρες ολόκληρες δίπλα στο ποτάμι, κάνοντας βόλτες στο δάσος, παρατηρώντας τις εναλλαγές της φύσης. Και μέσα από αυτόν τον τρόπο ζωής, που ήταν απόλυτα λιτός, της δόθηκε η ευκαιρία να σκεφτεί, να νιώσει, να μπει στην

καρδιά της ηρωίδας, ακόμη και να φαντασθεί πώς «θα κατάφερε να σταθεί και βεβαίως να συνντάξει επί σκηνής με ανθρώπους που αγαπούν, πονάνε, συγγινούνται αλλιώς».

Το στοίχημα!

Από την πρώτη ακόμη πρόβα ένοιωσε ότι κάτι καλό θα προέκυπτε από αυτή τη συνεργασία.

Κι όταν η σκηνή στο Τβερ άνοιξε και τα μάτια του κοινού άρχισαν να περιεργάζονται την Ελληνίδα Καρένινα, η Τατιάνα Λύγαρη όχι μόνο βυθίστηκε «στα άδυτα της ψυχής αυτής της

γυναίκας που ζει διχασμένη ανάμεσα στον έρωτά της και την αγάπη της για το παιδί της, που ζει «κόντρα στους νόμους της κοινωνίας», αλλά καθιπόταξε και την πλατεία εισπράττοντας το χειροκρότημα του κοινού και της κριτικής. Η ελληνική γλώσσα είχε κερδίσει το στοίχημα και η ίδια μια μοναδική εμπειρία ζωής που της έδωσε το έναυσμα να προχωρήσει σε νέα ανάλογα εγχειρήματα. «Από εδώ και πέρα - σημειώνει - θα ήθελα να κάνω πράγματα που να έχουν σχέση με την ελαφρή διαφορετικών πολιτισμών. Είναι μια δική μου εσωτερική ανάγκη, που πιστεύω ότι θα γίνει πραγματικότητα, γιατί έχει σχέση με τη δική μου προσωπική ανάγκη να γνωρίσω και να συνδιαλλαχθώ με τύπους άλλους. Εξάλλου, οι περισσότερες επιλογές μου είχαν να κάνουν με το αίσθημα. Κι έτσι ξέρω να λειτουργώ».

Μήπως η Ελλάδα τη διώχνει; «Καθόλου... Απλά έχω γευτεί πολλά και διαφορετικά πράγματα και τώρα θέλω να γνωρίσω κάτι άλλο».

Και πώς άραγε μια νέα ηθοποιός όπως η Τατιάνα Λύγαρη μπορεί να δικαιολογήσει τις πολλές και συχνά ετερόκλητες επιλογές της; «Υπάρχουν όρια σε αυτά που επιλέγω να κάνω. Όμως τη ζωή τη βλέπω σαν ένα σχολείο. Έχω μια μαθητική νοσηρότητα και την αρχή ότι στη ζωή αυτή ήρθαμε για να μάθουμε. Πιστεύω πως τίποτα δεν κάει χαμένο. Όλα τα πληρώνεις ή όλα τα εισπράττεις».

Η Τατιάνα Λύγαρη, με το πλατύ χαμόγελο και την καθαρή ως προς τις απόψεις σκέψη, δεν κριθεί την αγωνία της... Ο πόνος των σχέσεων, οι εμπειρίες, τα προσωπικά βιώματα και η πορεία της ζωής της κατατέθηκαν όλα και σ' αυτή την προσπάθεια που ελπίζει και θέλει να τη δικαιώσει.

MARIA ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ περίπου χρόνια στο σανίδι και πλήθος ερμηνειών που συχνά ισορρόπησαν ανάμεσα σε εντελώς διαφορετικά είδη θεάτρου δίνουν με λίγες μόνο λέξεις το στίγμα της διαδρομής της Τατιάνας Λύγαρη.

Οι ρόλοι πολλοί, εναλλάχθηκαν, έγιναν εμπειρία. Εφόδιο για το επόμενο βήμα, που όποιο κι αν είναι υποστηρίζεται με την ίδια πάντα καλή διάθεση από μεριάς της.

Και τώρα, ακόμη ένα τμήμα. Μετά από μια σειρά πετυχημένων παραστάσεων στη Ρωσία, το **Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ** και η **Τατιάνα Λύγαρη** παρουσιάζουν στο **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά** το κλασικό αριστούργημα του **Τολστόι «Άννα Καρένινα»**. Η ίδια κρατά τον ομώνυμο ρόλο και τον ερμηνεύει στα ελληνικά ενώ δίπλα της – και τότε και τώρα – στη σκηνή τους άλλους ρόλους υποστηρίζουν μια πλειάδα Ρώσων συναδέλφων της (4, 5, 6, 7 Οκτωβρίου).

Το εγχείρημα...

Πέρασε ήδη ένας χρόνος από τότε που η **Τατιάνα Λύγαρη** δέχτηκε με ενθουσιασμό και αρχική περιέργεια την πρόταση της Ρωσίδας σκηνοθέτιδας **Βέρας Εφρέμοβα** να ερμηνεύσει στο **Τβερ** της Ρωσίας την **Άννα Καρένινα**. Όχι μόνη της, αλλά να πάρει μέρος σε μια καθαρά ρωσική παράσταση με Ρώσους ηθοποιούς, ανεβασμένη από το **Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ**, ερμηνεύοντας το κείμενο και το ρόλο της στα ελληνικά.

Το φόβο του πρώτου ακούσματος της πρότασης διαδέχτηκε η περιέργεια και εκείνη έδωσε με τη σειρά της τη θέση της στη δουλειά. Αλλά και σε έναν ευρύτερο προβληματισμό με την έννοια της επικοινωνίας δύο διαφορετικών λαών μέσω του θεάτρου χωρίς το εμπόδιο της

γλώσσας».

Η **Τατιάνα Λύγαρη** ταξίδεψε αμέσως στο **Τβερ** και αφέθηκε στα χέρια της σκηνοθέτιδας και στις συνθήκες των Ρώσων συναδέλφων της, κρατώντας όμως γερά στο νου και την καρδιά της την εμπειρία της μακράς θητείας της στο θέατρο. Διάβασμα, μελέτη του ρόλου και της ηρωίδας συναθροίστηκαν. Η **Εφρέμοβα** γρήγορα της αναγνώρισε τη δυνατότητα «της εγκεφαλικής οργάνωσης του ρόλου και της συναισθηματικής του φόρτισης ως προς την έκφραση». Ήταν άραγε αρκετό για να βρεθεί μπροστά στο ρωσικό θεατρικό κοινό; «**Η Βέρα** – σημειώνει –